

[Bjørner.]

retten skal ligge hos den lovgivende forsamling, og det er farligt, når man giver den til administration eller til ministre, således som man gør i dette tilfælde.

§ 1, stk. 3, går ud på, at hvor det drejer sig om eksport af industrielle landbrugsproduktioner, skal Industrirådet høres, på samme måde som Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger skal høres i andre sager. Der har tidligere fra handelens hovedorganisationer, fra Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret været rettet henvendelse om, at de på samme måde må blive hørt i sager, der er af særlig interesse for de private handelsfirmaer. Det er et krav, som jeg finder rimeligt. Jeg mener, at for så vidt loven i det hele taget er nødvendig, bør der skabes mulighed for, at erhvervsorganisationerne stilles lige overfor loven.

Endelig har jeg blot en bemærkning at gøre til § 2, bestemmelsen om, at bøder for overtrædelse af loven indgår i en særlig fond, også til anvendelse til landbrugets fremme. I almindelighed tilfalder bøder for lovovertrædelser statskassen eller politiet, og det er en mærkelig façon, man her anvender, at provenuet af bøder for lovovertrædelse anvendes i de samme organisationers interesse, som deltager i administrationen af loven.

Af de bemærkninger, jeg har gjort, vil det fremgå, at man her lige så lidt som tidligere skal vente sig tilslutning til det foreliggende lovforslag fra retsforbundets side. Vi er, som jeg har nævnt, villige til at være med til en saglig drøftelse i et udvalg for at søge at finde ud af, hvorledes afvikling skal foregå, og jeg vil gerne give tilsagn om medvirken til et sådant arbejde.

Indenrigsministeren (Smørum): Da landbrugsministeren er optaget af forhandlinger i landstinget, skal jeg på hans vegne gøre nogle ganske få bemærkninger.

Der er blevet hævdet fra ordførernes side, at landbrugserhvervet som sådant ikke har haft bud efter denne lovgivning. Jeg er vidende om, at landbrugsministeren har forespurgt landbrugets organisationer om deres stilling til en afvikling af denne lovgivning, men der er endnu ikke indløbet noget svar på denne forespørgsel. Det havde jo været rart, om vi havde haft en officiel tilkendegivelse fra landbrugets organisationer om, hvordan deres stilling i virkeligheden er til dette vigtige spørgsmål.

Jeg forstår, at alle ordførere med undtagelse af ordføreren for mit eget parti, socialdemokratiet, mener, at denne lovgivning efterhånden er overflødig, og jeg kan sige, at vi naturligvis ikke i regeringen ønsker, at denne lov eller nogen anden krigsbetonet lov skal have gyldighed længere end strengt nødvendigt. Men jeg har også forstået på de ærede ordførere, at man ikke er så helt sikker på, at eksportudvalgenes virksomhed helt kan undværes. Det, der er anket over, er den udstrakte bemyndigelse, som udvalgene har på disse vigtige områder, idet man mener, at en indskrænkning måske kunne være nødvendig, således at deres virksomhed blev af mere rådgivende karakter.

Det er jo ganske naturligt, når en lovgivning som denne behandles, at man ytrer ønske om i et udvalg at få en saglig og grundig undersøgelse af, hvorvidt der er mulighed for at nå til en afvikling, og jeg kan på min kollega landbrugsministerens vegne sige, at til fremskaffelse af de oplysninger, som er nødvendige for at skabe klarhed herover, vil han være særdeles villig. Jeg tror, der er grund til, at man undersøger dette spørgsmål meget grundigt i udvalget. Jeg må erklære mig enig med landbrugsministeren i, at tiden ikke endnu er inde til en fuldstændig afvikling af den lovgivning, som her er til behandling, men jeg føler mig ikke berettiget til på landbrugsministerens vegne at gå ind i en dybtgående diskussion angående disse vidtrækkende spørgsmål, som jo ikke vedrører mit administrationsområde.

Marinus Sørensen: Jeg skal ikke gøre nogen bemærkning til de taler, som er holdt, idet jeg har forstået, at man ønsker lovforslaget drøftet i et udvalg. Men når det ærede medlem hr. Jørgen Gram her i dag drastisk udtaler, at han hurtigst muligt ønsker denne lov ud af verden, og at landbruget ikke har haft bud efter denne lov, synes jeg, det er lidt dristigt sagt; i hvert fald er det aldrig kommet til min kundskab, at landbruget, hverken de private bedrifter eller organisationerne, har fremsat ønske om at blive fri for en lovgivning af denne art. Hvis det ærede medlem hr. Jørgen Gram er i tvivl om de røster, der har lydt fra landbrugets ledende mænd, vil jeg gerne have lov at henvise ham til en udtalelse af Landbrugsrådets præsident, hr. Hauch. Han udtalte ved et pressemøde for ganske kort tid siden, at de private eksportører i mange tilfælde har underbudt udvalgenes repræ-